

de
ECHTE WAARHEID

een tijdschrift *een zuiver begrip*

Uit onze lezerskring

Geen geleuter

„Zojuist heb ik twee nummers van *De ECHTE WAARHEID* gelezen. 'n Zeer interessant en vooral waardevol tijdschrift. Geen geleuter maar realiteit. Hoewel ik het op enkele punten niet met uw betoog eens ben — of moet ik zeggen dáárom juist — verzoek ik u mij uw brochures *Ieder huwelijk kan gelukkig zijn'* en *Wie zal het Heelal beheersen'* toe te zenden.”

H. B., Helden-Panningen, L.

„Nooit heb ik geloofd. Ik vond alles larie. Toen kreeg ik van een vriendin *De ECHTE WAARHEID*. Ik wilde eerst niet toegeven aan wat jullie verkondigden maar alles was zo duidelijk dat ik niet anders kon dan geloven. Nu ben ik een gelukkig mens en wil jullie boodschap aan iedereen doorgeven.”

Arlette D., Ruddervoorde,
West Vlaanderen

Bestaat God?

„U geeft inderdaad een mooi en goed tijdschrift uit. Speciaal het november-nummer van 1968 heeft mij getroffen. Daar staat een artikel in *Zeven bewijzen dat God bestaat*. Het is werkelijk boeiend, vooral omdat ik dezelfde ideeën heb. U wendt zich tot de Bijbel zegt u, maar hoe begrijpt u de Bijbel?”

Mevr. Aimé B.,
Komen ten Brielen,
West Vlaanderen

- *De Bijbel legt zich zelf uit, als wij maar bereid zijn te luisteren.*

„Ik wens *De ECHTE WAARHEID* niet langer te ontvangen. In het november-nummer was een artikel opgenomen *Zeven bewijzen dat God bestaat*. Dit artikel is op zulk een wetenschappelijke basis geschoeid, dat het geloof een wetenschap wordt. Het is helemaal niet nodig te bewijzen dat er een God

bestaat. Mijn geloof baseer ik op het Evangelie, daar heb ik geen wetenschap voor nodig om te bewijzen dat God bestaat.”

H. D. C. de J., Rijswijk, ZH

- *Het geloof geen WETENSchap? Paulus schreef over de onzichtbare God dat zijn goddelijkheid uit zijn werken met het VERSTAND kon worden doorzien (Rom. 1:20).*

Huwelijk

„Ik moet eerlijk bekennen dat het boekje *Ieder Huwelijk kan gelukkig zijn'* niet alleen een goed werkje is, maar waarlijk *UITSTEKEND*: kort, duidelijk en bevattelijk voor iedereen. Dit boekje zou aan ieder verloofd stel, vóór zij trouwen, gegeven moeten worden.”

Odilon V., Lokeren,
Oost Vlaanderen

De Wereld van morgen

„In het laatste gedeelte van uw boekje over de 'Hippies' schrijft u dat de oplossingen voor de wereldproblemen nog in deze generatie zullen komen. U zegt ook dat 'niets het kan tegenhouden'. Wat bedoelt u daarmee?”

Louis H., Utrecht

- *Indien u nog niet in het bezit is van ons gratis boekje 'De ideale Wereld van morgen — een blik in de toekomst', schrijft u er ons dan meteen om.*

Waar is de wáre Kerk?

„Ik ben 19 jaar en voel me gefrustreerd door al die verschillende kerken en sektes. Welke is de wáre kerk? Het is toch Gods bedoeling geweest dat er één kerk zou zijn. Wat is er fout gegaan in de loop der eeuwen?”

Henk ten N., Creil

- *Ons artikel 'Waarom zoveel kerkgenootschappen' op pagina 10 doet hierover enige schokkende onthullingen!*

de ECHTE WAARHEID

een tijdschrift voor een zuiver begrip

2e jaargang

No. 3

Wereldoplage 1 610 000

Versijnt elke maand in Pasadena (Californië, USA), Watford (Engeland) en North Sydney (Australië). Uitgave en redactie: Ambassador College. Printed in England. Copyright © 1969 Ambassador College (U.K.) Ltd. Alle rechten voorbehouden.

— HOOFDREDACTIE —

HOOFDREDACTEUR

HERBERT W. ARMSTRONG

ADJ. HOOFDREDACTEUR

GARNER TED ARMSTRONG

— CENTRALE REDACTIE —

Dr. Herman L. Hoeh

Roderick C. Meredith

Redacteuren en Medewerkers

Dibar K. Apartian, David Jon Hill, Paul W. Kroll, Richard F. Plache, Albert J. Portune, Eugene M. Walter.

Buitenlandse Redacteuren

Engeland: Raymond F. McNair

Australië: C. Wayne Cole

Zuid Afrika: Ernest Williams

Duitsland: Frank Schnee

Zwitserland: Colin Wilkins

Filippijnen: Gerald Waterhouse

Zuid Amerika: Enrique Ruiz

Administrateur

Albert J. Portune

— Nederlandse Editie —

HOOFDREDACTEUR

Dick Gagel

Redacteuren

Herman Louter

Jo van der Wende

Han Wilms

Secretaressen

Iepke Klarenberg

Sipke Tenty

UW ABONNEMENT is reeds door anderen betaald. Exemplaren voor massaverspreiding worden niet ter beschikking gesteld. Niet in de handel verkrijgbaar.

Abonnees woonachtig in EUROPA, AFRIKA of AZIE gelieven hun correspondentie te richten aan AMBASSADOR COLLEGE, Postbus 496, Arnhem, Nederland; indien woonachtig in AUSTRALIË, Nrd. en Zd. AMERIKA: AMBASSADOR COLLEGE, P.O. Box 1030, Pasadena, California 91109, USA. BELANGRIJK: Opgave van adreswijziging gaarne drie weken van te voren, met vermelding van zowel OUD als NIEUW adres.

Persoonlijk Gesprek

met Herbert W. Armstrong

MIJN OOG VIEL in een ochtendblad op een artikel over een van die „merkwaardige” religieuze sekten. Praktisch alles op religieus gebied is „gek”, zonderling, vreemd of fanatiek zodra het iets anders is dan waaraan *wij* gewend zijn.

Natuurlijk staat niemand erbij stil dat mensen die nog nooit van *onze* godsdienstige gewoonten en gebruiken hebben gehoord, onze godsdienst — ongeacht welke — bijzonder vreemd en misschien wel belachelijk kunnen vinden.

Dat herinnert me aan de geschiedenis van die ouderwetse Kwaker die tegen z'n vrouw zei: „Martha, mij dunkt dat aan bijna iedereen in deze wereld — behalve jij en ik — een steekje los is. En, Martha, soms lijkt het mij of *zelfs* jij een heel klein beetje zonderling zijt!”

In de Amerikaanse staat Montana en in delen van Zuid Dakota en de Canadese provincies Alberta, Manitoba en Saskatchewan woont een weinig bekende sekte die de andere bewoners van die streken „ernstige zorgen” geeft, zoniet met consternatie vervult. Zij spreken een Duits dialect, leven in middeleeuws aandoende gemeenschappen en staan als *Hutterites* (Mennonieten) bekend. Wat waarschijnlijk zo alarmerend is, is het feit dat deze „zonderlinge” gemeenschap zich beangstigend snel vermeerderd.

Een kolonie van 400 van hun voorouders emigreerde in 1874 van de Oekraïne naar Amerika en hebben in de loop van 94 jaar hun bijdrage aan de bevolkingsexplosie geleverd door zich uit te breiden tot de 17.000 Hutterieten van vandaag.

En wat is er met hen verkeerd?

Wat vindt u ervan dat zij jaarlijks in aantal met 4% toenemen, terwijl de rest van het land zich maar op 1% houdt? Wat vindt u van gezinnen met 12 kinderen? Wat is daar verkeerd mee?

Volgens sociologen die zich met de zaak gingen bezighouden was er heel

wat verkeerd — gezien vanuit het gezichtspunt van de *andere* mensen uit die streek.

Eén man vatte de situatie zo samen: „Wij zouden die lui het liefst kwijt zijn.”

Ja — maar *waarom?* Wat is er verkeerd met hen?

„Hun idiote denkbeelden liggen ons niet”, scheen zo'n beetje de algemene opinie te zijn. Bovendien kopen ze alle goede grond in de omtrek op. En wat is dáár nu verkeerd mee? Ze betalen ervoor, nietwaar? Ja, maar „hun vreemde denkbeelden liggen ons niet.”

Dát lijkt *mij* nu een vreemde houding te zijn — om zo'n afkeer van iemands opvattingen te hebben, dat men hem het recht ertoe ontzegt!

Op welk gebied ondervinden de „wereldse” burenen van de Hutterieten zoveel last van hun inzichten? Maken zij het leven van hun burenen zuur? Zijn ze misdadig? Mishandelen ze anderen?

„Nee-ee”, kwam het antwoord terug, „ze betalen geen belasting.” Oh, ze breken dus de wet door geen belasting te betalen? Nee — dat is het eigenlijk óók niet. Toen ik verder doorlas om te zien waaruit hun halsmisdaad bestond, zag ik dat de wet in hun geval geen belasting oplegt, aangezien ze in een *gemeenschap* georganiseerd zijn. Geen van de leden beschikt over enig particulier bezit.

Ze houden zich dus toch aan de wetten? Dat scheen inderdaad het geval te zijn. Zou men daarom niet moeten denken dat de burenen de wet de schuld zouden geven, inplaats van de mensen die er zich aan houden? Maar daarom ging het niet: „*Waarom* moeten ze nou zo'n gekke godsdienst hebben?” Hoe verder ik las, hoe duidelijker het werd dat de enige last die de overige bewoners ondervonden afkomstig was van hun *eigen godsdienstige vooroordeel* en *onverdraagzaamheid*.

Hier zijn nog meer beschuldigingen aan het adres van deze religieuze groep:

(Vervolgd op pagina 15)

In dit nummer

Uit onze lezerskring	2
Persoonlijk Gesprek	3
Het ontstellende HIAAT in de WETENSCHAP!	4
Uitzendtijden	5
Wie doodde JESUS CHRISTUS?	6
WAAROM zoveel kerkgenootschappen?	10
Ingrijpende VERANDERINGEN in hedendaags WERELDGEBEUREN	19

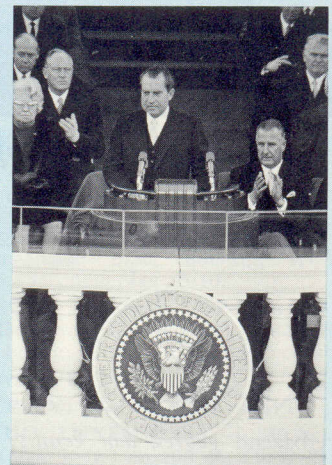

Foto: Black Star

ONZE OMSLAG

President Richard M. Nixon van de Verenigde Staten spreekt het Amerikaanse volk ter gelegenheid van zijn officiële ambtsaanvaarding toe. Aan zijn linkerzijde, rechts op de foto, zit Vice-president Spiro Agnew. Zullen deze mannen, die nu aan het roer van Amerika's schip van staat staan, een veilige koers tussen de klippen van de vele binnen- en buitenlandse problemen weten te sturen? Onze rubriek „Ingrijpende VERANDERINGEN in hedendaags WERELDGEBEUREN” op blz. 19 geeft hierover een aanwijzing.

Het ontstellende HIAAT IN DE WETENSCHAP

Ongelooflijk, maar waar! De kennis die de wereld ter beschikking staat, heeft zich in de afgelopen tien jaar verdubbeld. Maar onze problemen hebben daar in diezelfde tijd gelijke tred mee gehouden! Waarom?

door Robert Kuhn en Eugene Walter

IN ONZE verlichte 20^e eeuw een verbazend gebrek aan kennis? Hoe ongelooflijk het ook klinkt is dat toch het geval!

Stelt u het zich eens voor! In de periode van slechts een decennium is de wetenschappelijke en technische kennis verdubbeld. Maar onze vraagstukken en problemen zijn óók verdubbeld. Dit betekent een alarmerend hiaat in onze kennis!

Hoe is dat mogelijk?

In wat voor een wereld zult u leven

over zeg tien jaar van nu, indien de huidige trend aanhoudt?

De overstelpende „explosie” van kennis

Kijk eens naar de toename van kennis vanuit een historisch oogpunt: het

Foto: Al Green & Associates

De eerste onderwaterexplosie van een atoombom in 1946. Sindsdien is de kennis betreffende kernsplitsing enorm toegenomen — maar helaas geldt dat ook voor de daarmee in verband staande problemen!

reservoir van kennis dat de mens sinds de geboorte van Christus tot het jaar 1750 verwierf, verdubbelde tussen 1750 en 1900 — in slechts 150 jaar tijd. Tussen 1900 en 1950 heeft de kennis van de mens zich alweer verdubbeld — dit keer gedurende slechts 50 jaar. En in de korte tijdruimte tussen 1950 en 1960 is ze opnieuw verdubbeld!

Men schat dat dit fenomeen van verdubbeling van de tegenwoordige kennis elke tweeënhalf jaar plaatsvindt. En indien het huidige tempo

aanhoudt, verwacht men dat tegen 1975 de totale kennis van de mens *elke drie maanden* zal verdubbelen!

Zo'n vooruitzicht gaat ons verstand te boven!

Geen enkel individu, noch groep van personen — geen bibliotheek, museum, stichting, instelling of vereniging — is ook maar in de verste verte in staat om deze stroom van nieuwe informatie bij te houden.

Neem nu eens als illustratie het gebied van de medische wetenschap.

In elke grote medische faculteitsbibliotheek zult u duizenden verschillende vakbladen vinden, wetenschappelijke tijdschriften die wekelijks of maandelijks gepubliceerd worden. Deze vakliteratuur behandelt uitsluitend de *meest recente* wetenschappelijke bevindingen in de biologische en medische wetenschappen.

Duizenden vaktijdschriften! En dit alleen nog maar op één gebied van de wetenschap! Van nog grotere betekenis is evenwel het feit dat een vrij groot percentage van die bladen vier jaar geleden nog niet bestond.

Het gemiddelde tijdschrift bevat meer dan 50 000 woorden (100 bladzijden, 500 woorden per bladzijde). Dit betekent dat iedere maand tientallen *miljoenen* woorden over *nieuw* wetenschappelijk materiaal gepubliceerd worden, enkel en alleen op het gebied van de biologie en de medicijnen.

En toch — ondanks deze explosie in medische kennis worden steeds meer baby's met inwendige afwijkingen en misvormde ledematen geboren! Waarom? Waarom dit hiaat in de medische kennis?

Wat voor SOORT kennis?

Niemand kan ontkennen dat we getuigen zijn van een geweldige "explosie" van kennis. Maar wat voor *soort* kennis levert deze explosie op?

Is het dat soort kennis die de mens de weg naar gezondheid, vrede, voorspoed en geluk wijst?

Geeft het een antwoord op de werkelijk *grote* vragen van het leven — waar de mens vandaan komt, wat zijn doel hier op aarde is, waarom hij alles zo miserabel in het honderd laat lopen — waar hij heengaat?

Toont de kennis die vandaag opge-

daan wordt ons aan hoe men de reusachtige problemen van stijgende misdaad, sociale ongerechtigheid en de bevolkingsexplosie kan oplossen; wat men moet doen met de onheilspellende dreiging van een nucleaire oorlog, de economische chaos, de innerlijke leegheid, de frustratie, de neuroses en het religieuze doolhof? Zijn de in aantal steeds toenemende medische vakbladen wérkelijk de oplossing voor de lichamelijke en geestelijke ziekten?

Het tragische antwoord op al die vragen is *NEE!*

Maar *waarom?*

Waarom laat de fantastische toename in kennis de mens niet wat dichter bij de uiteindelijke antwoorden op deze grote vragen komen? Waarom schijnen *de vragen zelf* verward en vertroebeld in het brein van de huidige wetenschapsmensen en opvoeders te zijn? Waarom worden in een tijdperk waar de kennis zich herhaaldelijk verdubbelt, de meest fundamentele vragen over het menselijk bestaan opzettelijk genegeerd? Er is een reden voor onze steeds toenemende moeilijkheden en problemen. U dient te weten wat die reden is!

Verplaatst u zich eens in de positie van een jonge geleerde die de antwoorden over het doel en de betekenis van het leven zoekt.

Deze jonge man is vol jeugdig idealisme. Hij bevindt zich in een onbegrijpelijk heelal — en weet niet *waarom!* Wat is dit heelal? Wat is de mens? Heeft het leven een of ander doel — of is de mensheid eenvoudig een misplaatste kosmische grap? Hij brandt van nieuwsgierigheid en verlangen om te *weten*. Hij moet en hij zal *antwoorden* hebben.

Eigenlijk is dit een van de redenen geweest dat hij de wetenschap als beroep gekozen heeft. „De wetenschap is een zekere weg om Waarheid te ontdekken”, zo redeneert hij. „Op deze manier moet ik de uiteindelijke antwoorden wel vinden.”

Maar is dat inderdaad het geval?

Specialisatie

Het eerste wat de jonge geleerde ontdekt is dat de „wetenschap” als zodanig veel te omvangrijk voor hem is. Hij moet al heel vroeg, in sommige

landen nog voor hij aan het middelbaar onderwijs toe is, een bepaald „terrein” uitzoeken. Dit is gewoonlijk het gebied waarvoor hij zich het meest interesseert. Dit terrein is echter nog veel te ruim, en zo moet onze jonge student zich gaan *specialiseren*. Maar zelfs in zijn specialisatie moet hij zich op een branche hiervan toelagen. En dan moet hij nog beslissen welke werkmethode hij zal gebruiken. Zal hij bv. theoretisch te werk gaan, of op experimentele wijze?

Maar dit is vaak nog niet alles. Hij moet dan voor zijn studie uit deze branche een bepaalde „afdeling” en daaruit weer een „onderafdeling” kiezen. Dan dient nog bepaald te worden welke „techniek” hij gebruiken zal om deze onderafdeling te onderzoeken.

Uiteindelijk werkt onze jonge wetenschapsman dan aan een „specifiek probleem” uit de onderafdeling van de

(*Vervolgd op pagina 16*)

UITZENDTIJDEN

De WERELD VAN MORGEN

EUROPA

In het Engels —

RADIO MANX — 188 m. (1594 kHz.) middengolf — zondag: 14:45 en 19:45; maandag tot zaterdag: 10:30 en 19:30 — ultra korte golf 89 MHz. — zondag: 19:45; maandag tot zaterdag: 19:30.

In het Frans —

RADIO LUXEMBURG — 1293 m., maandag: 5:30; dinsdag, vrijdag: 5:15; donderdag: 5:10.

EUROPA NR. EEN — Felsberg, Saar, Duitsland — 1647 m., (182 kHz.) zondag: 1:00 en 5:52; woensdag, zaterdag: 5:37.

In het Duits —

RADIO LUXEMBURG — 49,26 m., (6090 kHz.) en 208 m., (1439 kHz.) zondag: 6:05; maandag, dinsdag, vrijdag: 5:00.

ZUID AMERIKA

In het Engels —

RADIO ANTILLEN — Montserrat, W.I. (930 kHz.) 18:30 dagelijks.

RADIO SURINAME — Parimaribo — (620 kHz.) dagelijks tussen 19:00 en 20:30 of tussen 12:00 en 13:00.

Indien u in het buitenland woont en het WERELD VAN MORGEN programma in het Engels wilt ontvangen, schrijft u ons dan om een lijst met de meer dan 300 stations waarover wij uitzenden.

Wie doodde Jezus Christus?

De geschiedschrijvers zijn het er niet over eens, wie Christus vermoordde. De Joden houden bij hoog en bij laag vol, onschuldig te zijn. Ook Pilatus waste zijn handen in onschuld! Niemand wil erkennen, Jezus Christus gedood te hebben! Weet u wie uw Heiland vermoordde?

door Paul S. Royer

ONGEVEER dertig tot veertig Mongoolse lastdieren, geleid door niet minder dan twintig Birmanen, zwoegden voort om de laatste honderd zestig moeizame kilometers tussen Tengtsjoeng en Mandalay af te leggen.

De zon rees boven de horizon en wierp lange, spookachtige schaduwen over het geboomte op de berghellingen. De karavaan ging nu schuil onder een dicht bladerdak, doch kwam even verder weer in een open, zonovergoten gedeelte tevoorschijn.

Het was een prachtige, heldere, zonnige dag — een dag, waarin het de moeite waard was om te leven!

Vogels, op zoek naar wormen, insecten en andere lekkernijen, vulden de lucht met hun vrolijk, spontaan gezang. De lucht was fris en opwekkend. Een blauwe hemel met een sluier van witte wolken omlijstte de woeste, scherpe pieken van het Himalaya gebergte en deed de machtige Irrawaddy duidelijk uitkomen.

't Leven gaf vreugde en voldoening! Hier was een vredig plekje temidden van een wereld vol oorlog en geweld!

De reeds bejaarde, enigszins grijzende karavaanleider sprak zo af en toe met zijn vermoeide metgezellen over thuis, over hun vrouwen en kinderen. „Thuis” was voor hen een klein dorpje met z'n met riet bedekte hutten, ergens in de buurt van Tengtsjoeng in China, aan de grens van Birma. Niet veel bijzonders volgens onze westerse begrippen, maar voor deze levensblijde Birmanen was het *thuis*: een plaats om te leven, te werken en uit te rusten van hun arbeid.

De karavaan bewoog zich in zuidelijke richting. Zo nu en dan dachten

ze aan die vreemde oorlog die hun voedsel en geld verschaftte — een oorlog, waar ze overigens weinig van begrepen. De Japanners hadden voor hun troepen in Mandalay rijst nodig. Ze betaalden fantastisch hoge prijzen voor rijstleveranties. Twee bevoorradings-tochten, die deze karavaan al eerder naar Mandalay had gemaakt, hadden hun gezinnen reeds meer voorspoed gebracht dan zij ooit voor mogelijk hadden gehouden. Dit aanvoeren van voorraden gaf volle magen en welvaart. Het gaf de in het kleine dorpje bij Tengtsjoeng achtergebleven gezinnen een blijde, onbezorgde tijd.

Opracht voor de dag

Honderden kilometers verder naar het Oosten — maar per vliegtuig slechts enkele minuten verwijderd — waren de omstandigheden totaal verschillend. Een groep jonge, temperamentvolle jachtvliegers was daar met elkaar in druk gesprek in afwachting van de orders van K'oen-ming — de vliegopdracht voor die dag!

Hun taak was het, de bergroute te patrouilleren. Ze moesten elk bevoorradingstransport van de Japanners verkennen en verhinderen.

Buiten het gebouw waar de piloten zich voor hun vlucht gereed maakten stond een rij jachtvliegtuigen, hun neuzen beschilderd met haaiekoppen, glinsterend in het felle zonlicht. Uit de vleugeleinden staken dood en verderf zaaiende machinegeweren, gereed om op het drukknopcommando van de piloot een salvo van moordend lood uit te spuwen.

Wachtend op hun opdrachten spraken de piloten over het leven thuis. Zou het niet heerlijk zijn om weer

eens een verkeerslicht te zien of om door de Hoofdstraat te rijden — om een lekkere, malse biefstuk te eten en in een bed met een échte matras te slapen! Anderhalf jaar van huis weg is een lange tijd!

Het gesprek ging over Vader en Moeder, en over de meisjes die ze achter moesten laten; over de vrouwen en kinderen, die op hun pappie wachtten, tot hij weer uit de oorlog terug zou komen.

Hun leven vlóóg voorbij — een leven dat maar al te vaak vroegtijdig eindigde met een gewelddadige dood! In stille ogenblikken vroeg ieder zich wel eens af, of hij het vaderland ooit weer terug zou zien!

De dood vliegt

't Was nu uren later. De zon klom hoger en hoger aan de hemel. De koelte van de vroege morgen veranderde gaandeweg in warmte. 't Werde heet langzamerhand. Grote druppels zweet pelden op de voorhoofden der Birmanen. Het ruigbehaarde vel van de lastdieren kreeg door de warmte en de langdurige, vermoeiende inspanning een donkere, zweterige, bruin-zwarte kleur. Naarmate de dag vorderde, gingen de zakken rijst steeds zwaarder wegen.

Toen de groep bij een bocht in het trekpad kwam, ontwaarde de oude leider vier kleine stippen aan de horizon. De karavaan zeulde verder, nu langzaam afdalend naar een open stuk op het slingerende bergpad.

Opnieuw een blik over zijn schouder werpend, zag de karavaanleider dat de vier stippen groter werden. Er was nu geen twijfel meer mogelijk: het waren vliegtuigen die zich in noordelijke richting schenen voort te bewegen.

Plotseling maakten ze echter een scherpe bocht naar rechts, recht op de karavaan af!

Het geklik en gekletter van de paardehoeven werd langzamerhand minder duidelijk en na verloop van tijd werd het geheel overstemd door het zware gedreun van machtige vliegtuigmotoren. Geen twijfel meer mogelijk nu — hier kwamen ze al, recht op hem af — in een ogenblik zouden ze precies over hem heen gaan.

Hij glimlachte en dacht weer, hoe goed het leven toch eigenlijk wel was. Opnieuw kwam het beeld van thuis en van z'n vrouw hem voor ogen. Hij keek omhoog en wuifde — maar op datzelfde afschuwelijke moment wist hij, dat er iets helemaal fout was!

De jachtvliegtuigen, eerst hoog in de lucht, kwamen nu in duikvlucht naar beneden. Regelrecht doken ze op de karavaan af. 't Leek wel, of ze die uit elkaar wilden scheuren. Het zware gedreun van hun motoren werd nu een donderend gebrul, een woedend, wild gegier! Zes rode, felle vuurvlammen flitsten voor z'n ogen — toen werd het stil!!

Achter de boordkanonnen

De leider van de vliegtuiggroep tuurde door het elektrisch vizier van z'n dodelijk vernietigingswapen. De karavaan kwam nu precies in het midden van het vizier. Ook de afstand was goed — onmiddellijk drukte hij op de knop! Het vliegtuig trilde bij het afschieten van de boordwapens. Een dodelijk salvo van lood was op weg —! Ineens, vol afschuw, drukte de piloot op de knop van de microfoon, schreeuwend naar zijn vleugelpiloten — „Mijn God! Niet schieten! Niet schieten!!!” — Maar het was al te laat! De grond was reeds roodgekleurd, stromen bloed vloeiden uit mens en dier — de dood heerste overal!

Juist op het laatste moment, *nadat* hij de knop al had ingedrukt, zag de groepsleider een kleine, oude, witharige man met een glimlach op z'n gezicht naar hem opkijken en wuiven — heel dit beeld zag hij keurig omlijst in zijn vizier! Doch het was te laat om de wrede werkelijkheid van de oorlog en het aflachten van hulpeloze stakkers nog ongedaan te maken.

Ik was die groepsleider!

Ik was de piloot van het voorste vliegtuig — ik was het die de kleine oude Birmaan met zijn grijzend haar, samen met z'n metgezellen en een groot deel van de lastdieren, doodde.

Net zo goed als ik die kleine oude Birmaan doodde — de mannen en de paarden van die karavaan — *zo heb ik ook Jezus Christus gedood — en net zo zeker HEEFT OOK U DAT GEDAAN!*

Een schokkende ervaring en een gedurfde bewering! Toch kan het zonder veel moeite aangetoond worden dat *u* het was die Christus vermoordde, net alsof *uw* handen de speer hanteerden die zijn zijde doorboorde. Dit artikel geeft u er het bewijs voor — het laat zonder een zweem van twijfel zien, dat *wij allemaal*, stuk voor stuk, ja, en *u* bovenal, uw Heiland hebben gedood! U dient deze waarheid te begrijpen, en te begrijpen welk een Heiland en Verlosser u doodde. *U dient te weten, wat Hij eigenlijk wel voor u en voor mij opofferde!*

Een doorslaggevend bewijs

Leest u nu eens verzen 5 tot 36 in het tweede hoofdstuk van de Handelingen der Apostelen. *Speciaal 23 en 36.*

Joden en andere vrome mannen *uit alle volken ter wereld* waren in Jeruzalem bijeengekomen. Parthen, Meden, Elamieten, mensen uit Judéa, Turken, Egyptenaren, inwoners van Libye, vreemdelingen uit Cyrene, Arabieren en Joden: allen kwamen naar Jeruzalem (verzen 9-11).

Deze mensen, die „uit alle volken onder de hemel” naar Jeruzalem waren gekomen en daar nu tijdelijk onderdak hadden, zouden getuige zijn van een buitengewoon belangrijke gebeurtenis. Maar ze wisten nog van niets. Niemand had hen gewaarschuwd dat er iets bijzonders zou plaatsvinden. Toch was het alsof men aanvoelde dat er iets belangrijks stond te gebeuren.

Overal sprak men over een man die Jezus van Nazareth genoemd werd. De gebeurtenissen die zich rond zijn dood en kruisiging hadden afgespeeld waren inderdaad zeer eigenaardig. Zichtbare bewijzen van de grote aardbeving, die

geweldige rotsen had opengespleten, waren overal te vinden. Precies op het moment dat Hij stierf, had deze aardbeving plaatsgevonden! Ook was er nog de scheur in het grote voorhangsel van de Tempel — dit *waren* zonder twijfel eigenaardige tekenen! Sommigen zeiden zelfs dat ze doden, die uit hun graf waren opgestaan, in de straten van Jeruzalem hadden zien lopen.

Er liepen geruchten dat de elf discipelen, die steeds met Hem samen waren geweest, zich nu ergens in de stad verborgen hielden. Men had gehoord dat ze gezegd hadden dat Jezus van Nazareth hun opdracht had gegeven om in Jeruzalem op de een of andere soort kracht te wachten die uit de hemel zou komen.

Sommigen meenden dat dit wel eens de „Dag des Heren” zou kunnen zijn, de dag waar Joël, de profeet, al over geschreven had! Anderen lachten om dit alles en beweerden dat het slechts fanatiekelingen betrof, dat er niets zou veranderen en alles precies zo door zou blijven gaan zoals het vanaf het begin der schepping altijd al gedaan had!

Die maandagmorgen echter, op 18 juni 31 n. Chr., gebeurde het! Heel de stad kwam er door in opschudding. Plotseling brak er uit de lucht een onstuimig geraas los, alsof het een geweldige wind was waar de bevolking zo totaal door overrompeld werd dat men van angst inééndook. Iedereen in Jeruzalem hoorde het. Nadat men van de eerste schrik was bekomen en weer wat moed verzameld had, gingen velen, eerst langzaam lopend, maar allengs hollend en rennend, naar de plaats waar dit geluid vandaan scheen te komen.

Al spoedig verzamelde zich een grote groep mensen rondom een huis met een zaal op de bovenverdieping. Verbijsterd stond men buiten bij elkaar, en iedereen vroeg zich af wat men toch wel van dit vreemde verschijnsel moest denken. Toen werd de deur geopend en kwamen de elf discipelen samen met nog iemand naar buiten — gevolgd door anderen. Een stilte viel over de menigte toen ze begonnen te spreken.

Op dat ogenblik gebeurde er iets zeer buitengewoons. Iedereen, van welke nationaliteit hij ook mocht zijn, of

welke taal hij ook sprak, hoorde hen in z'n eigen moedertaal spreken!

Allen waren verbaasd en sprakeloos. Wat zou dit alles toch wel kunnen betekenen? Bij het pogen om een verklaring te vinden, begonnen sommigen zelfs de Apostelen ervan te beschuldigen dat ze te veel wijn gedronken hadden — dat ze dronken zouden zijn!

De man die Petrus genoemd werd gebaarde met opgeheven handen de menigte tot zwijgen. Sprekend met een forse, krachtige stem, gaf hij daar de eerste in het Nieuwe Testament opgetekende prediking. Hij weerlegde hun honende uitdagingen en bespottingen, en predikte het Woord van God, waarvoor hij door God voor deze speciale gelegenheid op een uitzonderlijke wijze werd geïnspireerd!

Hij bracht daar toen een bezielende boodschap, die ook *u* en *ik* dienen te **VERSTAAN!**

Petrus richtte zich tot de mensen van Israël, maar eveneens tot de mensen van andere nationaliteiten, die daar *alle volken ter wereld* vertegenwoordigden, en zei: „Jezus, de Nazoreeër, een man, u van Godswege aangewezen door krachten, wonderen en tekenen, die God door Hem in uw midden verricht heeft, zoals gij zelf weet, deze, naar de bepaalde raad en voorkennis van God uitgeleverd, hebt gij door de handen van wetteloze mensen aan het kruis genageld en gedood” (vers 22 en 23).

Hoe durfde Petrus zoiets te beweren? Hoe kon hij daar die grote mensenmenigte ervan beschuldigen, Jezus Christus gekruisigd te hebben? Deze mensen, afkomstig uit *alle delen der wereld*, hadden in geen enkel opzicht zelf een *direct* aandeel in de kruisiging gehad! En toch zei Petrus onder goddelijke ingeving: „[Deze Jezus] hebt GIJ . . . aan het kruis genageld en gedood.”

Om er zeker van te zijn dat zij begrepen waar het om ging, en om er zeker van te zijn dat ook *U* het begrijpt, zei Petrus in vers 36: „Dus moet ook **HET GANSE HUIS ISRAELS zeker weten**, dat God Hem én tot Heer én tot Christus gemaakt heeft, deze Jezus, die gij gekruisigd hebt.”

Daarom herhaal ik hier met het mij door Jezus Christus verleende gezag:

U DOODDE JEZUS CHRISTUS! Uw onrechtvaardige handen waren het, die de Heiland kruisigden, net alsof u daar persoonlijk bij tegenwoordig was en met eigen hand de speer in zijn zijde stak!! Precies zoals ik die oude, wiharige Birmaan jaren geleden doodde, zo hebt u persoonlijk Christus vermoord!

Velen van ons hebben wel eens Marcus 14:63-65 gelezen en waren toen diep geschokt door het gedrag van de hogepriester die Jezus Christus belasterde en ter dood veroordeelde. We waren ontzet over het feit dat ze Hem bespuwden, en met knuppels, stokken en vuisten op Hem insloegen!

Velen van ons hebben nooit goed beseft, dat ook *wij, u en ik persoonlijk*, er schuldig aan zijn dat Christus ter dood werd veroordeeld, dat Hem in zijn gezicht spuwden en Hem zó lang met knuppels en onze vuisten bewerkten tot zijn gelaat bont en blauw, ja, onherkenbaar verminkt werd. U was er zich zelf toen niet van bewust, dat u er zóver mee doorging totdat zijn gezicht rauw en opgezwollen was en zijn huid op barsten stond, open-scheurde en het bloed eruit gutste!

De meesten van ons hebben nooit begrepen, dat elke dag van het jaar waarop we Gods heilige dagen met onze vuile voeten vertreden, we Jezus Christus letterlijk vervloeken. *U bent het geweest die uw Heiland in het gezicht spuwde* iedere keer wanneer u Hem bespote door een andere dag dan de ware Sabbat te houden! Jezus Christus schiep de zevende dag van de week en Hij heiligde die dag! Hij gebod ons dat we niet alleen de zevende dag als een heilige tijd onderscheiden zouden van de andere wekdagen, maar ook dat we deze dag heilig zouden houden! Wij waren het die Jezus Christus hebben veracht door onze ongehoorzaamheid aan dit gebod.

„En zij schreeuwden wederom: Kruisig Hem!” (Marcus 15:13).

Ook *u* bent een van hen, die „uit alle volken onder de hemel” naar Petrus' toespraak stonden te luisteren! Velen van u die dit artikel lezen zijn nakomelingen van het Huis van Israël! Ook *u* hebt dus — samen met de groep die daar voor Petrus stond en samen met allen die de kant van het

gepeupel hadden gekozen — uitgeroepen: „Kruisig Hem!” met evenveel vuur en gusto alsof u er persoonlijk bij was geweest! *Uw daden, uw woorden hebben Jezus Christus op DUIZEND EN EEN manieren gekruisigd!* „Toen wij nog zwak waren” was Christus te zijner tijd voor ons, de goddeloze zondaars van deze wereld, gestorven!

Ja, toen wij nog druk bezig waren God door onze levenswijze te vervloeken, en wij God onze Verlosser telkens door ons zondig gedrag en onze zondige daden kruisigden en verdoemden, toen reeds bewees Jezus Christus zijn liefde voor ons. Hij stierf voor ons (Rom. 5:8).

Jezus Christus werd erger dan welk ander mens ook, geslagen en getrapt. Hij werd gestompt, geduwd, geschopt en daarna met een karwats afgeranseld tot Hij onherkenbaar verminkt was. Jezus Christus was na de geseling in Mattheüs 27:26 *op sterven na dood!* De zweepslagen scheurden het vlees van zijn lichaam tot zelfs de beenderen bloot kwamen te liggen (Psalm 22:17-18).

Deze geseling ging vooraf aan de meest wrede, de meest huiveringwekkende kruisiging, die men ooit had bedacht. Het was een kruisiging waarbij Christus ruggelings aan een paal werd genageld.

U was erbij toen een ruwe ongeschoren Romeinse soldaat neerknielde — één knie op de grond, de andere op Christus' borstkas! En toen begon u zijn handen en voeten aan die paal vast te nagelen, door kalm en heel methodisch met een hamer de vierkante spijkers dwars door het rode, rauwe vlees van uw en mijn Heiland te slaan.

Niet ál het bloed dat op Golgotha uit die spijkergaten spatte, stroomde langs de paal naar beneden, de grond drenkend — het spatte ook in uw gezicht, op uw kleren en op uw handen!

U was erbij — en hamerde zelf de spijkers in zijn vlees, net zo goed als ik die kleine oude Birmaan zo'n twintig jaar geleden heb gedood, ergens in een land dat Achterindië heet!

Toen ze de paal rechtop gingen zet-

Foto: Ambassador College

Golgotha, de plaats waar Jezus werd gekruisigd. Het is nu een mohammedaanse begraafplaats.

ten en in het gat in de grond lieten zakken en toen die met een doffe dreun de boden raakte waardoor zijn vlees aan de spijkers openscheurde, toen stond u het toe te juichen. U was er bij en hielp mee om de enige Heiland die de wereld ooit gekend heeft, te doden!

Ja, u verachtte uw Heiland en wenste niets meer met Hem te maken te hebben, „ . . . een man van smarten en vertrouwd met ziekte, ja, als iemand, voor wie men [u] het [uw] gelaat verbergt; hij was veracht, en *wij* [u ook] hebben hem niet geacht. Nochtans, *onze* [uw] ziekten heeft hij op zich genomen, en *onze* [uw] smarten gedragen; *wij* [u ook!] echter hielden hem voor een geplaagde, een door God geslagene en verdrukte. Maar om *onze* [uw] overtredingen werd hij doorboord, om *onze* [uw] ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die *ons* [u] de vrede aanbrengt, was op hem, en door zijn striemen is *ons* [u] genezing geworden. *Wij allen* [u ook!] dwaalden als schapen, *wij* [ook u] wendden ons ieder naar zijn eigen weg, maar de HEER heeft *ONS ALLER* ongerechtigheid op hem doen neerkomen” (Jesaja 53:3-6).

Dat is wat *u* persoonlijk Christus

hebt aangedaan, hoe onschuldig uw weerbarstigheid tegen zijn wetten en zijn geboden u ook mag toeschijnen. Het was *uw ongehoorzaamheid* aan Gods wetten die de oorzaak was van zijn dood — van elke folterende minuut van zijn stervensuur!!

Doet dit u iets?

In hoeverre bekommert u zich om het feit dat *u* degene bent die deze vreselijke dood van Jezus Christus op uw geweten hebt? Voelt u zich er werkelijk voor verantwoordelijk? Kent u wel uw eigen verantwoordelijkheid? Hoe vat u dit op — ernstig of nogal luchthartig? Neemt u dit alles werkelijk letterlijk zoals het is?

God de Vader en onze Heiland hebben ons vergeven, wanneer wij berouw getoond hebben. Maar onze vergiffenis hangt er van af, in hoeverre wij ons bewust zijn van de ernst van onze zonde.

Iedereen is van nature erg zelfzuchtig. Eigen lot en leven en eigen gezondheid ligt de mens zeer na aan het hart. Menigeen heeft zich zelfs wel eens ongelukken ingebeeld waar het eigen vrouw of kinderen betrof. Heel ons denken wordt er soms door

geabsorbeerd en we zijn erg bezorgd wanneer gevaar dreigt voor onszelf of ons gezin.

Maar trekt u zich iets aan van het grote offer, dat Jezus Christus bracht?

Niet wanneer u zondigt! Niet wanneer u doelloos, zonder vaste lijn maar voortsukkelt in het leven!! Niet wanneer u een en al trots en ijdelheid bent!!! Niet wanneer u het eigen „Ik” als nummer Eén verheerlijkt!

Wij dienen allemaal veel meer aandacht te schenken aan onze reusachtige zonden en aan ons persoonlijk aandeel in de kruisiging van Jezus Christus. We dienen werkelijk onszelf te vernederen! „ . . . want God wederstaat de hoogmoedigen, maar de nederigen geeft Hij genade. Vernedert u dan onder de machtige hand Gods . . .” (I Petrus 5:5-6). Wanneer we dit doen laten we zien dat we er werkelijk bij betrokken zijn en diep berouw hebben over onze wandaden in het verleden.

Wanneer we nederig van inzicht en levenshouding zijn geworden, wanneer we tot waar berouw zijn gekomen en op de juiste manier zijn gedoopt en door Gods Geest in de ware Kerk van God zijn opgenomen, dan schenkt God ons zijn volle vergeving, zijn liefde en zijn diep medeleven. God — de God die wij kruisigden — is vol goedertierenheid. Door zijn grote barmhartigheid kan en wil Hij al onze zonden, onze overtredingen, uitdelgen en wegdoen — ongeacht hoe zondig we ook geweest mogen zijn (Psalm 51).

Wie was de God die u gedood hebt?

De God die u doodde was de Schepper van de wereld! Hij was door zijn Vader erfgenaam van alle dingen gemaakt. Hij was precies het evenbeeld, bezat dezelfde heerlijkheid en hetzelfde karakter van de Vader en diens macht. Deze God, Jezus Christus, was het die ons van de druk en de straf van onze zonden bevrijdde en zich daarna aan de rechterhand van de Majesteit in den hoge, God de Vader, zette (Hebreeën 1:2-3).

Hij is volmaakt. Hij is bezig om ook ons, de eerstverwekten, tot volmaaktheid te brengen. Hij is waardig

(Vervolgd op pagina 14)

WAAROM zoveel kerkgenootschappen?

Is Christus verdeeld? Er zijn alleen in Nederland al meer dan 100 officieel erkende kerkgenootschappen — en ongeveer 500 andere groepjes en sekten. WAAROM? Wanneer is deze verwarring ontstaan?

door Dr. Herman L. Hoeh

HET IS moeilijk te geloven, maar toch is het waar! De historische feiten — zowel bijbelse als wereldse — zijn verbazingwekkend!

Het wordt tijd dat we eens achter de schermen kijken om te weten te komen hoe, wanneer, en waar dit religieuze babylon begonnen is. De waarheid zal u schokken!

Iedereen die nadenkt — ieder kerkgenootschap — beseft dat er gedurende een zekere periode in de geschiedenis een grote afvalligheid van de oorspronkelijke waarheid heeft plaatsgevonden. Men kan misschien van mening verschillen over het tijdstip waarop het gebeurde, maar men weet dat het heeft plaatsgevonden!

Slechts één Kerk

Jezus Christus stichtte niet *diverse kerkgenootschappen!* Christus zei: „Ik zal mijn Kerk bouwen” — en *Hij heeft haar gebouwd!* Eén Kerk, belast met het prediken en publiceren van zijn Evangelie — de Ware Boodschap, die Hij van God had meegekregen — aan de gehele wereld!

Maar wat zien we tegenwoordig? Honderden verschillende en onder elkaar twistende kerken, die door *mensen* zijn opgericht die allemaal *beweren* de waarheid te verkondigen, terwijl ze elkaar voortdurend tegenspreken en met elkaar overhoop liggen — een modern religieus babylon!

De Kerk voorspeld

De eerste verrassing voor de meeste mensen is wel de volgende:

Hoewel velen veronderstellen dat de

ware Kerk snel tot een grote organisatie zou uitgroeien die een machtige invloed op de wereld zou uitoefenen, deze wereld zou verbeteren en tevens een stabiliserende invloed op de beschaving zou vormen, *heeft Christus zijn Kerk helemaal niet voor dat doel gesticht!*

Christus heeft aan zijn Kerk de instructie gegeven *niet* aan de politiek en wereldse aangelegenheden mee te doen teneinde de wereld te verbeteren. Inplaats daarvan is zijn gebod aan de Kerk: „*Daarom gaat weg uit hun midden en scheidt u af!*”

In zijn laatste gebed voor zijn *enige* Kerk, bad Jezus: „Ik bid voor *hen; niet* voor de wereld bid Ik U, maar voor hen, die Gij Mij gegeven hebt, want zij zijn van U... Heilige Vader, *bewaar hen in uw naam*, welke Gij Mij gegeven hebt, *dat zij één zijn* zoals Wij... Ik heb hun uw woord gegeven en *de wereld heeft hen geëerd*, omdat *zij niet uit de wereld zijn*, gelijk Ik niet uit de wereld ben. Ik bid niet dat Gij hen uit de wereld wegneemt, maar dat Gij hen bewaart voor de boze. *Zij zijn niet UIT de wereld*, gelijk Ik niet *UIT* de wereld ben” (Joh. 17:9-16).

Jezus heeft *zijn Kerk* — de gemeenschap van ware Christenen waardoor Gods Geest het *WERK* van God uitvoert — de opdracht gegeven het Evangelie over de gehele wereld te prediken en te publiceren. Maar zijn volgelingen worden beschreven als vreemdelingen in deze wereld, die als *ambassadeurs* van Christus' koninkrijk, dat met *deze* wereld niets te maken heeft, vertegenwoordigen — en toch niet van deze wereld zijn.

De Kerk zou verstrooid worden

Deze ware Kerk van God zou *VERVOLGD* en *VERSTROOID* worden! „Indien zij Mij vervolgd hebben, zij zullen ook u vervolgen,” zei Jezus tot zijn discipelen (Joh. 15:20). „Trouwens, *ALLEN* die in Christus Jezus godvruchtig willen leven *zullen vervolgd worden!*” (II Tim. 3:12).

In de nacht dat Jezus gegrepen werd om gekruisigd te worden, zei Hij: „Er staat geschreven, Ik zal de herder slaan en de schapen zullen verstrooid worden” (Marc. 14:27). Nadat Hij, de Herder, gekruisigd was, zouden de „schapen” — zijn *KERK* — *verstrooid* worden! Kort daarvoor, op diezelfde avond, had Jezus tot zijn discipelen gezegd: „Gij zult verstrooid worden” (Joh. 16:32).

Die vervolging, en uiteraard de *verstrooiing*, begon al vroeg. Lees Hand. 8:1: „En er ontstond te dien dage *een zware vervolging tegen de gemeente te Jeruzalem; en allen werden verstrooid* over de streken van Judea en Samaria met uitzondering van de apostelen.”

De profeet Ezechiël voorspelde deze *verstrooiing* — hoofdstuk 34. Daniël voorspelde het: „En wanneer er een einde komt aan het *verbrijzelen* van de macht van het *heilige volk* [de Kerk], dan zullen al deze dingen *voleindigd* zijn”. Dat betekent: het einde van ons tijdperk! (Dan. 12:7.)

Nergens zult u een profetie vinden, waarin staat dat de enige Ware Kerk groot en machtig zou worden, en veel invloed op deze wereld zou uitoefenen. Het werd veeleer door Jezus „Klein

kuddeke" genoemd, dat door de wereld veracht, vervolgd, verjaagd zou worden — dat *afgezonderd* van de wereld was! Verstrooid, maar **NOOIT VERDEELD!** Altijd *één* Kerk die zich steeds aan dezelfde Christelijke leer heeft gehouden, en *nooit* in verschillende sekten uiteengevallen is!

Over de geschiedenis van *die* Kerk heeft u beslist niet veel gelezen! Zelfs de historici hebben nooit geweten waar ze de **WARE** Kerk moesten zoeken, omdat ze eenvoudig niet wisten **WAT** de Ware Kerk *is!*

De Kerken van deze wereld zijn misleid

Daarentegen hebben alle profetieën afvalligheid, misleiding, vals „Christendom" en verdeeldheid in de wereld voorspeld.

Jezus voorspelde als *eerste* verschijnsel dat in deze wereld naar voren zou komen, de **ENORME VERLEIDING**, met als climax *de grote verdrukking* van de komende jaren!

„En Jezus antwoordde en zei tot hen: Zie toe, dat niemand u verleide! Want **VELEN** zullen komen *onder Mijn naam* en zeggen: Ik ben de Christus, en zij zullen **VELEN verleiden!**" (Matth. 24:4, 5.)

Let wel, het waren niet de *enkelen* die *misleid* zouden worden, maar de **VELEN**. *Slechts enkelen* zouden *ware* Christenen worden!

Jezus heeft dezelfde toestand duidelijk beschreven toen Hij zei: „Ga in door de enge poort, want wijd is de poort en breed de weg, die tot verderf leidt, en **VELEN** zijn er, die daardoor ingaan; want eng is de poort en smal de weg, die *ten* **LEVEN** leidt, en **WEINIGEN** zijn er, die hem vinden" (Matth. 7:13, 14).

Dat is niet wat de wereld gelooft en hoogstwaarschijnlijk heeft u dat ook niet altijd gehoord en als waarheid aangenomen. Maar dat heeft *Christus* gezegd! Wat is deze wereld toch misleid!

Satan wordt in de Bijbel beschreven als de god van deze wereld. Hij verschijnt niet als een duivel, maar als een **GOD** — als een engel des **LICHTS**. En in Openb. 12:9 leest u over Satan die de *gehele wereld* verleidt.

Ja, *velen* zouden komen *onder de naam van Jezus*, en verkondigen dat *Jezus de Christus is*, ja, zelfs *Christus* aan de wereld prediken en toch deze wereld *bedriegen!*

Een knappe vervalsing

Verbazingwekkend? Natuurlijk is het verbazingwekkend en moeilijk te geloven, maar toch is het *waar!* Hoe dan? Door eenvoudig over de *persoon* Christus te prediken, zijn deugden te verheerlijken, Hem te aanbidden en toch zijn Boodschap — zijn **EVANGELIE** — te verloochenen door er heidense doctrines voor in de plaats te stellen. Wat een knappe vervalsing! En *velen* — misschien wel de meesten — die in de naam van Christus prediken zijn werkelijk oprecht en *zelf* ook bedrogen! Satan heeft zelfs hen bedrogen en zichzelf de **GOD VAN DEZE WERELD** gemaakt en wordt als zodanig als God aanbeden. Hoe vreemd het ook mag klinken, deze wereld kent de Ware God *niet!* De wereld gelooft dat als men Christus „aanneemt" — „zijn beslissing voor Christus neemt" — „Hem *aanbidt*" — men dan behouden is!

Dit wordt momenteel door *velen* gepredikt! Maar wat predikte *Jezus?* Heeft Hij niet gezegd dat het mogelijk was Hem te aanbidden en toch niet behouden te worden?

Luister goed: „*Tevergeefs* eren zij Mij, omdat zij leringen leren, die geboden van *mensen* zijn . . . en zo maakt gij het Woord Gods krachteloos door *uw* overlevering, die gij overgeleverd hebt" (Marc. 7:7, 13).

Dat valt moeilijk te geloven, nietwaar? De wanbegrippen van deze wereld en de *vervalsingen* van Satan hebben u zo bedwelmd, vergiftigd en bedrogen dat zelfs de woorden van *Christus* moeilijk te geloven zijn! Moge God U **DAAROM HELPEN DE WOORDEN VAN CHRISTUS TE GELOVEN!** In Christus, d.w.z. in zijn Persoon, te geloven is *één* ding, maar iets heel anders is het, te geloven **WAT HIJ ZEGT!**

Ja, hoe schokkend het u ook mag voorkomen, de overweldigende meerderheid *is misleid* door een geestelijkheid die *in de naam* van Jezus Christus komt en wel beweert dat Jezus

de Christus is, maar een *ander* Evangelie en geloof predikt! Het zijn degenen — zelf van kindsbeen af in een vals geloof opgegroeid — die het geestelijk ambt aanvaarden om in hun levensonderhoud te voorzien, het als hun roeping of betrekking kiezen en besluiten *zichzelf* aan te dienen als vertegenwoordigers van Christus, *zonder* door Hem te zijn geroepen! Ze hebben zich aan de mensen *verbuurd* en moeten daarom prediken wat die graag willen horen! Ze wijzen hun gemeenten niet terecht over datgene waartegen *Jezus* zo gewaarschuwd heeft en wat de **BIJBEL** als **ZONDE** beschrijft!

Een les die nog geleerd moet worden!

De apostelen die door Jezus Christus persoonlijk onderwezen waren, waarschuwden de Kerk voortdurend voor de grote afval, *die onmiddellijk na het beëindigen van hun ambt zou beginnen*.

Nauwelijks 20 jaar na de kruisiging van Jezus waarschuwde de apostel Paulus in een van zijn eerste door God geïnspireerde brieven, dat men zich niet door valse prediking of door valse brieven, die naar het heette van de apostelen afkomstig zouden zijn, op een dwaalspoor moest laten brengen. „Laat niemand u misleiden, op welke wijze ook, *want EERST moet de afval komen*" (II Thess. 2:3). Deze profetie moet dus *eerst* in vervulling gaan, vóórdat God tussenbeide komt en zijn Zoon Jezus Christus naar de aarde zal zenden om de heerschappij over de wereld op Zich te nemen.

Het eerste grote gebeuren dat de ware Kerk volgens de profetieën zou overkomen, was dat Christenen zich en masse van de Waarheid zouden afkeeren.

Ja, de honderden kerkgenootschappen van onze tijd werden inderdaad voorspeld. *God staat de mensen toe hun eigen kerken op te richten, opdat ze door harde, wrede ervaring zullen leren, dat iedere leerstelling, die tegen de in de Heilige Schrift geopenbaarde leefregels indruist, in ellende en dood zal eindigen*. De wereld heeft deze les nog niet volledig geleerd. De wereld wenst de waarheid niet te ontvangen, maar laat zich liever in slaap sussen door een

misleide geestelijkheid, die alleen predikt wat de mensen graag willen horen.

De apostelen wisten wat er gebeuren zou

In Hand. 20:29-39 vertelt Paulus ons hoe de afvalligheid zou beginnen. Hij riep de ouderlingen (de bevoegde dienaren) van de Kerk te Efeze bij zich om hen z'n laatste instructies aangaande hun verantwoordelijkheid over de plaatselijke gemeenten te geven. „Want”, zei Paulus, „zelf weet ik, dat na mijn heengaan grimmige wolven bij u zullen binnenkomen, die de kudde niet zullen sparen; en uit uw eigen midden zullen mannen opstaan, die verkeerde dingen spreken” — waarom? „om de discipelen achter zich aan te trekken”. Om een persoonlijke aanhang te verwerven! Om een nieuwe sekte te stichten!

Is de volle betekenis van deze twee verzen u duidelijk? De ouderlingen of de dienaren waren speciaal bijeengeroepen, omdat *onmiddellijk nadat Paulus Efeze zou verlaten* er wolven in schaapskieren zouden binnensluipen waaraan de Christenen ten prooi zouden vallen; en zelfs in *deze kerkelijke gemeenten* zouden dienaren afvallig worden en de leer van Jezus verdraaien om zichzelf van een aanhang van „Christenen” te verzekeren.

Hoe het gebeurde

De stad Efeze was gelegen in de Romeinse provincie Azië, dat het westelijk deel van Klein-Azië, het tegenwoordige Turkije, omvatte. Nadat Paulus te Efeze gepredikt had, moest hij de discipelen afscheiden van de Joden die de leerstellingen van Jezus Christus niet wilden volgen. (Hand. 19:9). Deze Joden haatten Paulus in het bijzonder, omdat hij de bekeerde, *onbesneden* heidenen in contact bracht met de bekeerde Joodse broeders. Dit maakte hen zo woedend dat ze overal *leugens* over de Ware Leer verspreidden (Hand. 21:21).

De apostel waarschuwde Titus voor „ijdele praters en misleiders, vooral die uit de besnijdenis zijn” en die „Joodse verdichtels en geboden van mensen, die zich van de waarheid afkeren” verspreidden (Titus 1:10, 14).

Het waren de hardnekkige Joden waardoor de eerste moeilijkheden in de

Christelijke gemeenschap ontstonden. Zij volgden Paulus tot in Jeruzalem om hem vals te beschuldigen (Hand. 21:27; 24:18). Niet lang daarna hadden zij de Christenen in Efeze geestelijk zodanig vergiftigd, dat Paulus aan Timótheüs moest schrijven: „Dit weet gij, dat *allen* in Azië zich van mij hebben afgekeerd” (II Tim. 1:15).

Let wel, dat *binnen enkele jaren* ALLEN uit de provincie Azië er zich toe hadden laten *verleiden* zich van de Waarheid, die Paulus gepredikt had, af te wenden. Het waren niet de weinigen, maar de *velen* — ALLEN — die misleid waren; en toch dachten ze dat ze nog steeds Christenen waren.

De apostel Johannes schreef later aan de Efeziërs: „Gedenk dan, van welke hoogte gij gevallen zijt en bekeer u en doe (weder) uw eerste werken” (Openb. 2:5). Hier is een BEWIJS dat, terwijl de apostelen nog leefden, vele Christenen door ketterij overrompeld werden!

Hoewel oorspronkelijk veel van de oppositie voortkwam uit de Joden die probeerden hun menselijke tradities en fabels, die tegen Gods wetten indruisten (Matth. 15:3) aan de Christenen op te dringen, ontstond er, vooral omtrent de tijd van de verwoesting van Jeruzalem toen het aantal bekeerde heidenen toenam, een gevoel van vijandschap tussen de Joodse en de niet-Joodse bekeerden. Zulke twisten leidden natuurlijk tot het *veranderen* van die dagen, welke door belijdende Christenen werden gevierd. Een afkeer van de Joden, die bijna dezelfde dagen hielden als de eerste ware Christenen, leidde er toe dat *onbekeerde*, werelds ingestelde heidenen in de Kerk de heidense feestdagen daarvoor in de plaats stelden.

Heidens bedrog voorspeld

Niet alleen Paulus, maar ook Petrus waarschuwde de Kerken dat *velen* zouden worden misleid. Er waren valse leraren onder de Christenen, die ketterijen binnenbrachten: „En *velen* zullen hun losbandigheden navolgen, zodat door hun schuld de *weg der waarheid* gelasterd zal worden” (II Petr. 2:2).

Toen Paulus zijn tweede brief aan de van geboorte heidense Thessalo-

nicenzen schreef, waarschuwde hij met de woorden: „Want het geheimnis der wetteloosheid is reeds in werking” (II Thess. 2:7).

Ziet u dat in *Paulus' tijd* het zo handig gecamoufleerde onderricht in *wetteloosheid* en ongerechtigheid reeds in volle gang was? *De Romeinse wereld werd overspoeld met talrijke mysterie-godsdiensten, die hun oorsprong vonden in de mysteries van de zoonanbidding.*

Er werd door valse leraren heimelijk beweerd dat ze een verborgen maar gemakkelijke manier aan de hand konden doen om de gevolgen van het overtreden van Gods wetten te ontduiken.

Judas zag zich in zijn brief genoodzaakt iedere Christen te vermanen „tot het uiterste te strijden voor het geloof, dat eenmaal de heiligen overgeleverd is. **WANT ER ZIJN ZEKERE MENSEN BINNENGESLOPEN** — reeds lang tevoren tot dit oordeel opgeschreven — goddelozen, **DIE DE GENADE VAN ONZE GOD IN LOSBANDIGHEID VERANDEREN** en onze enige Heerser en Heer, Jezus Christus, verloochenen... Zij zijn het, die scheuringen maken, natuurlijke mensen, die de Geest niet hebben” (Judas 3, 4, 19).

Deze valse leraren *slopen ongemerkt binnen* — en verklaarden in de naam van Jezus Christus te komen. Toch ontkenen zij dat Jezus de Christus was door het *enige teken dat de feit bewijst, te verwerpen* (Matth. 12:39, 40), en er de traditie van „Goede Vrijdag — Opstanding op Zondag” voor in de plaats te stellen.

Ook hebben ze de genade Gods, de onverdiende vergeving van onze zonde, in een soort totale *vrijheid* veranderd, die hun toe zou staan de geboden te negeren. Ze beweerden dat genade permissie geeft verder te zondigen.

Judas zegt dat *deze predikers hun volgelingen van de gemeente der gelovigen afscheidden*. Toen Johannes zijn brief schreef moest hij met betrekking tot de predikers, die heimelijk binnengeslopen waren, er deze droeve noot aan toevoegen: „Zij zijn van ons uitgegaan, maar zij waren uit ons niet; want indien zij uit ons geweest waren, zouden zij bij ons gebleven zijn: maar

aan hen moest openbaar worden, dat niet allen uit ons zijn" (I Joh. 2:19).

Zij die de Kerk verlieten waren geen Christenen meer. Zij scheidden zichzelf van de *ware* Kerk af en organiseerden *hun eigen kerk*.

Ware christenen uitgestoten

Hoewel talloze bedriegers, gnostici genoemd, de Kerk verlieten en vele volgelingen met zich meevoerden, was er nóg een gevaarlijker afvalligheid, die de hele wereld misleid heeft.

Paulus onderrichtte Timótheüs met de woorden „Verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf, en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen" — de gemeenten wilden doen waar zij zin in hadden en daarvoor kozen zij predikers, die hen de dogma's voorschotelten die zij zelf wilden horen — „dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de *verdichtsels* keren" (II Tim. 4:2-4).

Dit gebeurde in de tijd van de apostelen en evangelisten! *Velen* die tot de eerste gemeenten der Kerk behoorden konden reeds na enkele generaties de gezonde leer niet meer verdragen, omdat ze zich niet bekeerd en daardoor de Heilige Geest niet ontvangen hadden. Ze benoemden leraren die uit winstbejag aan hun wensen tegemoet kwamen door het prediken van fabels — dogma's, die heden ten dage *als Christelijk aanvaard worden* — de verleidelijke fabels verbonden met mystiek en zanaanbidding die het Romeinse Rijk overstroomden. De brieven van Paulus werden door hen verdraaid, zodat er een *andere* betekenis aan gehecht werd (II Petr. 3:15-16).

Maar in plaats van hun gemeenten te verlaten en hun eigen sekten te vormen, zoals sommigen in het begin deden, bleven de valse predikers in de gemeenten en *begonnen al spoedig de ware Christenen eruit te drijven*.

In de brief van de apostel Johannes aan Gajus lezen we:

„Ik heb aan de gemeente een en ander geschreven; maar Diótrefes, die

onder hen de eerste tracht te zijn, ontvangt ons niet. Daarom zal ik, als ik kom, herinneren aan zijn werken, die hij doet, daar hij met boze woorden tegen ons zwetst; en hiermede nog niet voldaan, ontvangt hij zelf de broeders niet en weerhoudt ook hen, die het wel willen doen, *en hij werpt hen uit de gemeente*" (III Joh. 9 en 10).

De ware Christenen, die alleen de ware Kerk vertegenwoordigen, *werden uit de zichtbare, georganiseerde gemeenten gestoten*. Zij waren de VERSTROOIDEN waarvan Johannes zei: „Daarom kent de wereld ons niet" (I Joh. 3:1). In het westen van het Romeinse Rijk, waar Paulus gestorven is, was de verwarring onder de Christenen nog verder gegaan. De naam *Christen* werd overgenomen door leiders, die in de gemeenten van de Kerk van God binnenslopen en die in de naam van Christus *velen verleidden tot het navolgen van hun valse leerstellingen en tot het oprichten van een kerk met een wereldse regeringsvorm over het hele Romeinse Rijk*.

De eeuw van duisternis

Na de verwoesting van Jeruzalem in 70 A.D. en na de dood van de apostelen, neemt men een vreemd verschijnsel waar. De ware Kerk verdwijnt bijna geheel uit de geschiedenis, terwijl de valse kerken naar voren komen! Over deze periode zegt de historicus Gibbon: „De geringe en verdachte kerkgeschiedenis stelt ons zelden in staat door de donkere wolken die boven deze eerste eeuw hangen, heen te dringen" (*Decline and Fall of the Roman Empire*, hoofdstuk 15).

De Waarheid werd door dwaling verduisterd!

Jesse Lyman Hurlbut geeft ons nog meer bijzonderheden in zijn boek, „*The Story of the Christian Church*" blz. 41: „We zouden graag over het latere werk van medewerkers van Paulus, zoals Timótheüs, Appollos en Titus willen lezen, maar na zijn dood wordt er niet meer over hen geschreven. Na de dood van Paulus hangt er 50 jaar lang *een gordijn over de Kerk, waar we tevergeefs proberen doorheen te zien* en als het eindelijk, ca. 120 A.D., door de geschiedschrijving van

HOE UW ABONNEMENT OP DE ECHTE WAARHEID BETAALD IS

Zo velen vragen: „HOE komt het dat mijn abonnement al betaald is? WAAROM kan ik dat zelf niet betalen? HOE kunt u een tijdschrift van zo'n kwaliteit uitgeven, zonder enige advertentie-inkomsten?"

Het antwoord is verbazingwekkend, maar toch zó eenvoudig! *De ECHTE WAARHEID* is volkomen uniek. Uw reeds betaald abonnement is daar slechts een voorbeeld van. Dit tijdschrift geeft u INZICHT in de zich snel wijzigende toestanden in deze wereld — de sociale kwesties, onze gezinsproblemen en uw persoonlijke vraagstukken. Wij geven u de *betekenis* en het *doel* van het menselijk bestaan.

Andere nieuwsmidia rapporteren vaak alleen maar het nieuws en de vele wantoestanden in deze wereld. *De ECHTE WAARHEID* geeft u evenwel het *hoe* en het *waarom* en hoe de praktische oplossingen er uit zullen zien!

De moderne wetenschap heeft zich uitgegeven als de „Messias", die de wereld van haar problemen zou verlossen. In tien jaar tijds is de wetenschappelijke kennis *verdubbeld* — maar in die zelfde tijd hebben de *wereldproblemen* daar gelijke tred mee gehouden!

Het communisme kwam naar voren met de leus: „Anderen hebben aangetoond hoe [slecht het met] de wereld is; we moeten daarom de wereld veranderen!" (Karl Marx.) Vandaag — na vijftig jaar communisme — kunt u het resultaat zien in het verschil tussen Oost- en West-Berlijn!

Wetenschap, technologie, communisme en fascisme hebben bewezen valse verlossers te zijn! Alles wat de mensen tot dusverre geprobeerd hebben, heeft deze vraagstukken niet op kunnen lossen. Zij kennen de WEG niet die naar VREDE leidt — zelfs de ZIN VAN HET LEVEN kennen zij niet.

De redakteuren van *De ECHTE WAARHEID* hebben het daarom gewaagd — zonder zich hiervoor te verontschuldigen — om naar *die* Bron te gaan, die de *antwoorden* geeft en met onfeilbare zekerheid de *oplossingen* aan de hand doet. Ongeveer een derde ervan bestaat uit toekomstvoorspellingen die, naar het schijnt, door geleerden, godsdienstige organisaties, regeringen en opvoedkundigen volkomen over het hoofd zijn gezien. Toch hebben de gebeurtenissen van de afgelopen 2500 jaar bewezen dat deze voorspellingen *volkomen betrouwbaar* waren!

Men weet eenvoudig niet dat we ons voor een bepaald doel hier op aarde bevinden en dat dit onbegrepen Boek in feite de Handleiding is, waarin onze Schepper het doel van ons bestaan uiteenzet! Het heeft te maken met de huidige wereldsituatie. Maar het slaat niet alleen op deze tijd — de voorspellingen verschaffen ons ook een blik in de toekomst! Er bestaat *geen andere* Bron waardoor we de tijd waarin we nú leven beter kunnen begrijpen! En de Auteur van deze Bron zegt: „Om niet hebt gij het ontvangen, geeft het om niet."

Wij geven u de zuivere waarheid! Ze is onbetaalbaar — we kunnen er eenvoudig niets voor vragen. Dat is ons beleid. Een naar verhouding klein aantal medewerkers heeft zich vrijwillig bij ons aangesloten om dit unieke beleid mogelijk te maken. Wij, en zij, danken u uit de grond van ons hart dat u het ons mogelijk maakt, u te dienen. Het is werkelijk „meer gezegend te geven dan te ontvangen." Dank u wel dat u ons dit plezier gunt!

de vroegste kerkvaders optrekt, *VINDEN WE EEN KERK, DIE IN VELE OPZICHTEN VERSCHILT VAN DIE UIT DE DAGEN VAN PETRUS EN PAULUS.*"

De geïnspireerde jonge mannen, die de apostelen overleefden, lieten om één speciale reden bijna geen enkel spoor in de annalen van de kerkgeschiedenis achter. Ze waren de laatste pioniers van de ware apostolische Kerk, die tegen de opkomende vloed van de voorspelde afvalligheid vochten die direct na de dagen der apostelen kwam opzetten. *De valse geestelijken* in de kerkelijke ambten, waartegen de evangelisten predikten, zijn *juist diegenen die aan het eind van de eerste eeuw in de oudste kerkgeschiedenis* zijn opgetekend.

Sommige van die geestelijken waren wellicht misleid zonder het te weten, maar vele, vele anderen waren bedriegers, die „om des voordeels wil [de mensen] in hun gezicht vleien" (Judas 16). Ze onderwezen een mengsel van waarheid en dwaling, maar met elke volgende generatie raakten ze verder van de waarheid af en voerden zo steeds meer heidense gebruiken in.

Het heidendom in de apostolische tijd

Het door de Heilige Geest geïnspireerde Christendom bekeerde in de tijd der apostelen vele mannen en vrouwen, die geestelijk verworden waren door de heidense gebruiken en feesten van de Romeinse staatsgodsdienst. Gelijk met de snelle groei van het ware Christendom werden ook tientallen andere religies in het Romeinse Rijk verbreed en vonden hun weg naar de hoofdstad Rome. De meeste van deze religies waren een poging de geestelijke leegte van de staatsgodsdienst door „verlossers" en zoonanbidding aan te vullen. De Romeinse keizers, die de noodzaak van een herleving van hun gedegeneerde systeem inzagen, lieten vele van deze sekten toe, waarvan Mithraïsme wel de belangrijkste was.

„Tegen het einde van de eerste eeuw na Christus begon de invloed van het Mithraïsme in Rome en de Westerse provincies merkbaar te worden" (*A History of Rome to 565 A.D.*, door Roak, blz. 392).

Aangezien de valse geestelijkheid erop uit was invloed te verkrijgen en bekeerden naar zich toe te trekken, was hun natuurlijke neiging om het Christendom aan de heersende verlangens van de geestelijk verworden menigten in het Romeinse Rijk aan te passen. Vandaar dat de afvallige Christenen reeds vroeg dogma's ontwikkelden, die parallel liepen aan de mysterieën, die heidense vervalsingen waren van de weg der ware Verlosser van deze wereld. Er waren dus nu heidense en „Christelijke" mysteries om iedere klasse der bevolking te misleiden.

Het Mithraïsme „werd zo gunstig ontvangen dat het in staat was de Christelijke wereld haar eigen Zondag inplaats van de Sabbat op te dringen en werd de verjaardag van hun Zonnegod op 25 december als de geboortedag van Jezus ingevoerd, alsmede verschillende van haar Paasgebruiken." Dit onthullende uittreksel ontleenden we aan pagina 74 van het boek *The History of Christianity in the Light of Modern Knowledge*.

Dezelfde misleiding werkt nog in onze tijd door.

De valse geestelijkheid heeft ettelijke eeuwen nodig gehad om zich van de door God geïnspireerde zeden en gewoonten van de apostolische Kerk te ontdoen. Geleidelijk aan introduceerden zij onder het mom van Christelijke namen, eeuwenoude heidense gebruiken. Ze verwierpen Gods leiding en riepen een dictatoriale vorm van menselijk bestuur in het leven. Ze verdraaiden Gods geboden en het Evangelie van zijn Koninkrijk. Inplaats dat de kerken dichter bij het geloof van de Bijbel zijn gekomen, heeft elke nieuwe „reformatie" meer verwarring in de wereld gebracht onder het mom van „vernieuwde" waarheid. Heden ten dage verkeert de Christelijke wereld in zulk een hopeloze verwarde toestand, dat geen van de kerken in staat is in te zien wát het Evangelie van Jezus Christus inhoudt. Ze hebben allemaal wel een klein deel van de Waarheid in hun leerstellingen, maar veel meer dwalingen waardoor de *velen* bedrogen worden.

Jezus Christus

(Vervolg van pagina 9)

om door engelen te worden gehuldigd en aanbeden!

„Zie, hier is uw God!" — de God, die u doodde!!

Wij gaven deze grote God in zijn wijsheid geen enkel advies of onderlicht. In werkelijkheid zijn wij zelfs in vergelijking met Hem slechts een fractie van een stofdeeltje. „Zie, de volken zijn geacht als een druppel aan een emmer en als een stofje aan een weegschaal . . ." (Jesaja 40:9-15).

Nee, wij gaven geen advies aan deze grote God — maar wel hebben we Hem gedood — net zo zeker als ik vijftienvintig jaar geleden die klein oude Birmaan doodde!

Hebt u er ooit wel eens bij stilgestaan, hoe „groot" u, klein, nietig mens, eigenlijk wel bent vergeleken met Hem — of erover nagedacht hoe waardeloos wij van nature eigenlijk wel voor Hem zijn? Of in hoeverre u Christus' offer eigenlijk wel waard bent?? Wanneer alle volken bij elkaar slechts *een druppel aan een emmer zijn* — hoe groot bent u dan?

De druppel water in Jesaja 40 vertegenwoordigt de miljarden der mensheid. Wij mensen zijn in de verste verte niet in staat om een waterdruppel zo fijn te verdelen, dat zo'n miniem klein deeltje *één van ons* zou voorstellen!

Ja, deze grote God die wij nu aarbidden laat zich met niets en niemand vergelijken. Niemand of niets valt te vergelijken met de Heilige Israëls — onze God! Hij is genadig, vriendelijk en barmhartig, vol mededogen!

Maar ondanks al zijn goedheid hebben wij — hebt u — Jezus Christus gedood!

Hij offerde alles — voor uw leven

Deze God Die leed en stierf, Hij was het Die zijn leven voor zijn vrienden inzette — vrienden die Hem in het gezicht spuwden, Hem in verdorven ongehoorzaamheid vervloekten (Johannes 15:13). En Hij gebod dat ieder mens zich moet bekeren en de vruchten diende voort te brengen die naar eeuwig leven in zijn spoedig ko-

mend Koninkrijk leiden — in het Koninkrijk van God!

Hij, deze grote machtige Schepper van al wat bestaat, vernederde zich zó diep dat Hij zelfs gelijk wilde worden aan één van zijn eigen schepsels en mens werd — zelfs beneden de engelen gesteld — om voor u en voor mij gedood te worden! Voor het welzijn van *ieder* mens werd Hij gedood. Hij vernederde Zichzelf door vlees en bloed te worden teneinde de mens te bevrijden van dood, pijn, ziekte, kwalen en ellende (Hebreeën 2:9, 14, 15).

Jezus Christus, de God die door *u* gedood werd, had net als wij verzoeken te doorstaan — maar Hij weerstond ze en zondigde niet (Hebreeën 4:15).

Evenals wij vocht ook onze Verlosser de strijd tegen de verleidingen van het vlees. Maar Hij zette door en overwon volkomen deze sterke aantrekkingskracht van de zonde — waar ook wij tegen te vechten hebben — en kwalificeerde om voor *u* te sterven!

Hij weerstond de verleidingen van het menselijke vlees tot bloedens toe. Dodelijk beangst als Hij was bad Hij vurig voor u en voor mij. „En zijn zweet werd als bloeddruppels, die op de aarde vielen” (Lucas 22:44).

Geen van ons heeft het verdiend dat iemand zich zo totaal voor ons zou opofferen, maar zo groot zijn *uw* zonden dat het het leven kostte van deze machtige God om voor ze te betalen.

Het leven van Hem als de Schepper van alle leven, van alles wat op aarde en in het heelal bestaat, is van grotere waarde dan de totaalwaarde van al onze levens bijéengenomen!

Hij overlegde met de Vader en stelde de plannen op om naar deze aarde te komen en hier te lijden, opdat wij mochten leven! Hij deed dit van ganser harte en met blijdschap. Hij besloot van te voren de kruisdood te zullen doorstaan opdat wij zouden mogen leven (Hebreeën 12:2).

Ja, deze God die mens werd, is de God, die door *u* gedood werd!! Even zeker als ik die oude Birmaanse man doodde — zo hebt u Jezus Christus gedood! Elk van ons is persoonlijk verantwoordelijk voor zijn dood.

Zijn opoffering, en de *positieve, onfeilbare* profetieën van duizenden ja-

ren geleden die zijn dood voorspelden van Exodus 12 tot aan Mattheüs 27:50 moeten voor ieder van ons een aansporing zijn om beter ons best te gaan doen, het kwaad met meer wilskracht te weerstaan en de zonde uit ons leven te verbannen, zodat ook wij waardig geacht zullen worden om naast Jezus Christus te zitten en vanaf zijn troon te heersen!

Het offer van Christus en zijn liefde bewegen me om te schrijven over deze grote God die Zichzelf totaal heeft gegeven!!

Persoonlijk Gesprek

(Vervolg van pagina 3)

„Ze begraven hun doden in grenenhouten kisten.” Ik vroeg me af hoe dat aan de rechten van hun burens tekort kon doen. „Ze begraven hen op hun eigen land.” Ik kon met de beste wil niet inzien wat voor last de andere mensen dáárvan ondervonden. „Hun eigen vroedvrouwen brengen de baby's op de wereld.” Daar moeten de burens van de Hutterieten beslist erg onder geleden hebben!

Ze hebben geen ongelukkige huwelijken! Ze hebben geen last van jeugdmisdaad! De andersdenkende burens worden door hen niet bestolen. Ze zijn eerlijk en sober. Ze willen niets weten van pret en vertier.

En als je van de klagers om hen heen wilt horen hoe hun „rare godsdienst” de burens benadeelt, dan krijg je zulke antwoorden te horen!

Hoewel ik zelf niet de noodzaak om in zo'n gemeenschap te leven inzie, het feit dat ik niet verkies dezelfde soort hoed te dragen als bij hun mannen de mode is en dat ik ook niet van mijn vrouw had verlangd, jurken te dragen tot op haar enkels, noch dat ik het eens ben met hun religieuze overtuigingen, dat alles berokkent mij op zich zelf geen schade.

Hoe meer ik van dit kranteartikel las, hoe duidelijker het mij werd dat deze vervolgde mensen nuchter en vlijtig, oprecht en eerlijk zijn. Zij respecteren de wet en doen hun burens geen overlast aan.

Er komt een tijd dat ik er samen met Jezus Christus bij zal zijn wanneer die oude witharige Birmaanse karavaanleider uit de dood zal worden opgewekt! Dan zal ik honderd jaren hebben om hem Gods weg te leren! Dan zal ik de gelegenheid hebben, hem met tranen in de ogen te zeggen hoe erg alles me spijt en hoeveel zijn dood van vijftientig jaren geleden me heeft geholpen bij het duidelijk maken van het feit dat ieder van u Jezus Christus doodde!!!

Wat is er *fout* met hen?

„We kunnen hun abnormale denkbeelden eenvoudig niet zetten,” schijnt het algemene oordeel te zijn.

Het ziet er naar uit dat zij niet het recht hebben hun eigen godsdienst te kiezen. De burens stellen zich feitelijk op dit standpunt: „Wij zijn van mening dat het die lui verboden moet worden te geloven wat *zij* willen. Ze zouden *gedwongen* moeten worden om ons, hun burens, te laten uitmaken hoe of wat ze mogen geloven. Wij denken dat *wij* het recht hebben *onze* overtuigingen aan hun op te dringen, ongeacht of die *hun* gek of belachelijk voorkomen!”

Is het niet vreemd dat na 6 000 jaar ervaring, de meeste mensen nog steeds in het duister tasten over wat *recht* en wat *onrecht* is? Kijk alleen maar eens naar die warwinkel van godsdienstige overtuigingen die er in de wereld bestaat. Uiteraard volgen de meeste mensen de godsdienst van hun ouders of van hun land. Zij nemen klakkeloos datgene over wat ze hun hele leven lang gezien hebben en wat hen met de paplepel ingegeven werd.

Wat een religieuze *verwarring*!

Zou het niet zo zijn, dat als wij een Maker hebben, onze godsdienst ook onze verhouding tot Hem regelt en *dat deze van Hem afkomstig dient te zijn*?

Het is evenwel een feit dat *geen* van de erkende en georganiseerde religies van deze verwarde wereld van onze Schepper afkomstig zijn. *Zijn* godsdienst is door de mensen afgewezen. Toch is zij nog steeds toegankelijk voor hen die gewillig zijn.

Het hoger onderwijs levert jaarlijks tienduizenden afgestudeerden aan de maatschappij af. Velen van hen beginnen een carrière in de chemische industrie of de natuurwetenschappen en gaan, naast andere dingen, meer en meer afschuwelijke verdelingswapens produceren. Anderen worden zakenlui en politici, en spreken en ageren voor de instandhouding van het Establishment. Weer anderen volgen een militaire- of politieloopbaan. Maar anderen, die opgeleid zijn in hetzelfde systeem van hoger onderwijs, zijn fel gekant tegen de oorlog in Vietnam. Zij vinden dat de politie te hardhandig optreedt. Deze groep ageert heftig tegen de productie van kernwapens en gifgassen uitgedacht en ontwikkeld door anderen die evenals zij in hetzelfde systeem zijn opgeleid. Waarom bestaat er zo'n verwarring en onenigheid onder de afgestudeerden van hetzelfde systeem van hoger onderwijs? Waarom bestaat deze kloof in ons opvoedingssysteem? Waarom veroorzaakt de toename in kennis steeds meer problemen? Ondanks het feit dat de wetenschap, die de mens ten dienste staat, hand over hand toeneemt, is het overduidelijk dat er iets buitengewoon belangrijks ontbreekt.

Foto's: Ambassador College,
Ewing Galloway

Wetenschap

(Vervolg van pagina 5)

afdeling van de branche van de specialiteit van een wetenschappelijk gebied. Met deze „bepaalde problemen” zal hij zich dan zijn hele leven lang bezighouden!

Er zijn misschien iets meer dan een paar duizend mensen op de hele wereld die *begrijpen* kunnen om welk probleem het hier gaat. En het merendeel van deze mensen wordt zozeer door haar *eigen* specifieke problemen in beslaggenomen dat ze zich nauwelijks met die van andere wetenschapsmensen bezighoudt.

De belangrijke vragen worden vergeten

Zodoende heeft zich in de levensbeschouwing van onze jonge geleerde een subtiele, doch drastische verandering

voltrokken. Hij bekommert er zich tegenwoordig helemaal niet meer om, de werkelijk belangrijke levensvragen te beantwoorden. Gewoonlijk stelt hij ook niet eens meer belang in de vorderingen in zijn vakgebied of specialiteit — hij voelt zich alleen nog maar betrokken tot zijn onderafdeling en *zijn* specifieke problemen. Zijn leven bestaat nu uit niets meer dan een aanéenschakeling van op zich zelf staande, uiterst gespecialiseerde, onbeduidende „bijzondere problemen”. Hij gaat nu door het leven met wetenschappelijke oogkleppen op.

Het hoofddoel van zijn leven is nu om een werkwijze te vinden om deze specifieke problemen op te lossen — *niet* het vergaren van meer kennis. Dat laat hem koud — hij schept slechts behagen in zijn bezigheid van „schepende wetenschappelijke activiteit”, wanneer hij in staat is de meest onbeduidende „technische” problemen op te lossen.

Is er een oplossing voor een bijzonder probleem gevonden, dan komen direct weer andere problemen naar voren. Hoe meer hij leert, hoe meer vragen hij heeft. Hij heeft zijn eigen kleine wereldje geschapen en is volkomen tevreden zich daarin te kunnen terugtrekken.

Hoe kan zo'n werkwijze leiden tot *antwoorden* op de vragen van het leven? Hoe kan zo'n „geleerdheid” de oplossingen voor de *grote* problemen van de mens aan de hand doen?

Dat kan ze niet! Dat is en blijft een onmogelijkheid! Dit is wat Paulus bedoelde, toen hij zei dat de mensen in de laatste dagen „altijd leren en nooit tot inzicht in de waarheid kunnen komen” (II Tim. 3:7, *Leidse Vert.*)

Maar hier eindigt het verhaal nog niet.

Het streven naar prestige

Al spoedig beginnen zich andere factoren aan te dienen. Het is onvermijdelijk dat de wetenschapsman zich met andere geleerden gaat vergelijken. En natuurlijk wil hij ook graag zijn positie in zijn eigen academische (of industriële) departement en de wetenschappelijke wereld in 't algemeen verbeteren. Hoe hoger de positie die hij bereikt, hoe meer geld hij voor het

uitvoeren van zijn onderzoek zal ontvangen. Dit geeft hem meer aanzien en hij zal zich steeds „gewichtiger” gaan voelen.

Waar een geleerde naar streeft, is erkenning afkomstig van zijn collega's in de wetenschappelijke wereld. Hij bekommert zich doorgaans niet om openbare vermaardheid. Door Jan Publiek toegejuicht te worden, daar wordt feitelijk op neergezien. Maar hij zal zich tot het uiterste inspannen, naam te maken in de coterie van zijn vakgenoten. Om bij collega's in hoog aanzien te staan — dát is waar hij naar streeft!

Om dat te bereiken moet hij zoveel mogelijk verhandelingen en artikelen publiceren als hij maar kan. Hij kan dat niet op de lange baan schuiven, want hij moet *zijn* resultaten en conclusies weten te publiceren vóórat iemand anders hem de loef afsteekt. Het is van het allergrootste belang, de *eerste* te zijn met nieuwe gegevens of begrippen, want niemand schenkt natuurlijk aandacht aan degene die met de trekschuit komt.

De uitdrukking „publish or perish” (publiceren of ondergaan) is geen scherts — het is een kwestie van leven of dood voor de wetenschapsman. Dit brengt hem er toe artikelen te publiceren, hoewel hij er zelf vaak nog niet van overtuigd is dat zijn conclusies volkomen betrouwbaar en juist zijn. Het komt er echter op aan de *eerste* te zijn en de anderen de pas af te snijden.

Vaak is de wedijver tussen individuele geleerden (of groepen van wetenschapsmensen) verre van amicaal. In de niet zelden vinnige academische conflicten berijdt ieder zijn eigen stokpaardje en probeert die van zijn tegenstander in het stof te laten bijten.

Is het zoeken naar *waarheid* hier de beweegreden?

Laten we niet naïef zijn! De motivering is uitsluitend ijdelheid!

Is het dan nog een wonder dat de wetenschap ons met het gevaar van een nucleaire uitroeiing heeft opgescheept?

De geldkwestie

En dan is er de kwestie van de financiële middelen. Het moderne wetenschappelijk onderzoek vergt veel geld, aangezien de wetenschappelijke

outillage zo ontzettend duur is. Verder hebben de geleerden een staf van mensen nodig die hen bij hun onderzoek terzijde staan, zoals assistenten, technici en kantoorpersoneel.

Zonder financiële middelen is een geleerde verloren. Op veel gebieden is een jaarlijks budget van \$50 000 tot \$200 000 voor een wetenschapsman die boven de middelmaat uitsteekt, niets ongewoons. Aan topfiguren worden zelfs subsidies verstrekt die in de miljoenen lopen. Hoe meer geld een individu ter beschikking krijgt, hoe groter zijn wetenschappelijk „rijk” wordt en des te meer zijn ego gedijt. Om die reden moet de wetenschapsman dus veel artikelen publiceren (veel hiervan vóórat ze eigenlijk volledig uitgewerkt zijn), de conferenties bijwonen en de „juiste connecties” aanknopen, zodat hij degenen van wie hij financieel afhankelijk is er van kan overtuigen dat hij meer geld nodig heeft.

De ervaren wetenschapsman

Dit is wat onze jonge idealistische geleerde, die toch eigenlijk de grote vragen over het menselijk bestaan wilde oplossen, is overkomen. Zijn oorspronkelijke ideeën en vragen hebben nu al lang door onbruik alle levenskracht verloren of ze liggen begraven onder de banaliteiten van ons moderne onderwijsstelsel.

Nú denkt hij die grote levensvragen met een handbeweging van zich af te zetten en belachelijk te maken. Hij is „rijper”, d.w.z. wijzer en scherpzinniger geworden, omdat hij „weet” dat de vragen zich niet beantwoorden laten. Zulke vragen zijn misschien grappig op een cocktailparty, maar mocht iemand echter serieus zo'n fundamentele vraag te berde brengen, in de hoop daar een antwoord op te krijgen, dan wordt zo'n „naïve, onervaren” vragensteller gekleineerd en bespot. Zelfs een terloopse vermelding van de Bijbel lokt, als onmiddellijke reactie, een spottende blik, een hooghartige houding en een sarcastische opmerking uit.

De *ware* problemen, zo heeft de geleerde zich voorgehouden, liggen op het gebied waar *hijzelf* bezig is — in het onderzoek van de meest onbeduidende kleinigheden, het publiceren van stápels artikelen, het verspreiden van

zijn faam in de vakkringen, de beschikking krijgen over veel geld en zich met z'n ellebogen een weg naar „succes” te banen.

Is onze geleerde een unicum? Helemaal niet!

Overall hetzelfde geval

Dezelfde onvermijdelijke valstrik die onze geleerde in zijn greep heeft, staat degene te wachten die welke andere tak van wetenschap dan ook als zijn carrière uitkiest.

Eén of twee jaar „hoger” onderwijs brengen de meesten al spoedig tot de overtuiging dat de antwoorden op de grote vragen van het leven onbereikbaar zijn. Bovendien moet men zich, in deze tijd van moordende concurrentie, zo volledig en zo vroeg mogelijk aan zijn eigen specialiteit wijden wil men ooit een „succes” worden.

Zo komt het dat de ingenieur en de econoom, de jurist en de taalkundige, de musicus en de wiskundige — en alle andere beoefenaars van een wetenschap — in dezelfde valstrik van de specialisatie raken. En vroeger of later geven ze hun zoeken naar de antwoorden op de grote vragen van het leven op. De omstandigheden mogen variëren van gebied tot gebied, maar het principe en de gevolgen van specialisatie zijn overall hetzelfde. En het resultaat?

Ondanks de kolossale toename van kennis heeft de mensheid heden ten dage méér zorgen dan ooit tevoren. Het is bezig zich zelf te vernietigen — in lichamelijk, mentaal, economisch, maatschappelijk en geestelijk opzicht — door een ontstellend gebrek aan *ware* kennis. „Mijn volk gaat te gronde door het gebrek aan kennis” zegt God in Hosea 4:6. De *ware* kennis ontbreekt!

Waar de wereld nu over beschikt is *onechte*, onjuiste kennis, en kennis die op de *verkeerde* manier wordt toegepast. Maar wanneer het op werkelijk fundamentele kennis aankomt — de kennis over het doel en de betekenis van het leven, voor het oplossen van de grote problemen van de mensheid en de manier waarop men in vreugde en overvloed kan leven — *dán is er sprake van een ontstellend „hiaat in de kennis”!*

Er bestaat vandaag slechts één uitgeversbedrijf op aarde, die die ongelooflijke leemte vult. Dit bedrijf drukt het

tijdschrift dat u nu leest — *De Echte Waarheid*.

Maar hoe presteert *De Echte Waarheid* het om die leemte te vullen? Wat heeft dit blad, wat andere publicaties met veel grotere faciliteiten, meer medewerkers en grotere financiële draagkracht niet hebben? Waarom is het in staat om essentiële kennis te verbreiden, die nergens anders verkrijgbaar is? Waarom spreekt het met gezag?

Een unieke werkwijze

De Echte Waarheid is in staat om u die kennis te geven die nergens anders beschikbaar is, omdat het het *Woord van God — de Bijbel* — als grondslag van *alle* kennis aanneemt.

De Heilige Schrift is de grondslag, het *uitgangspunt* voor het verwerven van alle verdere kennis. Dit geldt voor alle terreinen — voor geschiedenis, opvoeding, psychologie, huishoudkunde, sociologie en gezondheidsleer. Het geldt ook voor de zakenwereld, de rechtspraak, kunsten en wetenschappen, wijsbegeerte, regering en godsdienst.

Er bestaat géén gebied waar de Bijbel geen essentiële grondprincipes voor geeft. Deze hoofdbeginselen laten ons zien hoe elk terrein van de wetenschap voor het welzijn van de mens aangewend kan worden en op welke grondbeginselen men verdere nuttige kennis kan opbouwen. In die zin is de Bijbel het fundamentele leerboek voor het menselijk streven.

Maar in een andere zin is de Bijbel *geen* leerboek. Zij geeft ons b.v. geen wetenschappelijke en technische gegevens die beschrijven hoe men een brug of een auto, een radio of een vliegtuig bouwt. Het is niet het doel van de Bijbel dergelijke informatie te geven. De mens heeft van zijn Schepper een verstand gekregen waarmee hij die dingen zelf kan uitvinden.

Er zijn evenwel gevallen waarin de Bijbel specifieke, gedetailleerde, technische informatie verschaft. Dit kan een principe betreffende het menselijke gedrag of een historisch feit zijn. In zulke gevallen is de Bijbel altijd *onfeilbaar accuraat* in haar gegevens.

Door de Bijbel als uitgangspunt te gebruiken, brengt *De Echte Waarheid* u in duidelijke voor de leek begrijpelijke taal, die fundamentele ken-

nis die essentieel is voor elk belangrijk gebied van het menselijk leven.

De Echte Waarheid is een tijdschrift met een opvoedkundige inslag voor het gehele gezin — een tijdschrift voor een zuiver begrip. Het verschaft informatie die men nergens anders verkrijgen kan.

Artikelen over alle belangrijke onderwerpen

Zou u graag de antwoorden willen weten op de vragen over de gedragingen van de mensen — waarom ze reageren en handelen zoals ze doen?

Zou u graag willen weten waarom regering en justitie tegenwoordig zo'n chaotische aanblik bieden — en wat het juiste uitgangspunt van het regeringsbeleid dient te zijn?

Zou u graag willen weten op welke wijze men een gelukkig huwelijk en eerbiedige, gehoorzame kinderen kan hebben?

Zou u graag de regels voor financieel succes willen leren?

Zou u graag willen weten hoe u gezond kunt zijn?

Zou u graag meer willen weten over de juiste manier van opvoeding en onderwijs?

Vraagt u zich af wat de echte waarden zijn op het gebied van kunst, muziek en literatuur?

Heeft u vragen op het gebied van filosofie en godsdienst? Weet u waarom de mens hier op aarde is — en wat er na de dood gebeurt? Weet u waarom er zoveel lijden en ellende is in de wereld van vandaag en waarom letterlijk *niets* goed schijnt te kunnen gaan? En weet u waar het alles op uit zal lopen?

De Echte Waarheid heeft vanaf het eerste nummer het éne artikel na het andere over deze onderwerpen gepubliceerd. Elk nummer bevat artikelen over verschillende van deze belangrijke onderwerpen.

Ja, *De Echte Waarheid* heeft vragen beantwoord, waarop miljoenen mensen vroeger nooit antwoord ontvingen. En het spreekt met gezag!

De Echte Waarheid vult het huidige hiaat in de kennis, zoals geen ander tijdschrift op aarde daartoe in staat is. Laat u dit blad het hiaat in uw kennis vullen?

INGRIJPENDE VERANDERINGEN

IN HEDENDAAGS *Wereldgebeuren*

TWEE tragische voorbeelden laten zien hoe Groot Brittannië „Klein Engeland” geworden is. Op 6 september 1968 verloor Engeland haar laatste bezitting in Afrika — Swaziland. Nog geen tien jaar geleden behoorde ongeveer de helft van dat continent tot Engeland.

Engeland en Argentinië zijn het ook nog steeds niet eens over de status van de Falkland-Eilanden. „Falklands ‚Sell out’: Engeland geeft toe aan Argentijnse eisen,” schreeuwde een krantenkop op 20 september 1968 in London. De minister van Gemenebest Zaken, George Thomson, verzette zich tegen die beslissing, aldus het bericht, maar hij werd overstemd door Minister-President Wilson en de Minister van Buitenlandse Zaken, Stewart.

Doordat Engeland deze eilanden be-
at kon ze, wanneer het nodig was (zoals in oorlogstijd), de belangrijke scheepvaartroute via Kaap Hoorn beheersen. Dit is één van de zee-poorten die aan de nakomelingen van het huis Israël beloofd waren (Gen. 24:60).

Maar het ziet er nu naar uit dat het met de Falkland-Eilanden dezelfde kant opgaat als met Suez, Aden en andere zee-poorten.

* * * *

VRIJ — maar ten koste waarvan?

NATUURLIJK zijn wij blij dat de bemanning van de *Pueblo* weer veilig thuis is, maar de vraag blijft: tot welke diepten van vernedering is de VS bereid te gaan? De manier waarop de bemanning van de *Pueblo* na elf maanden van onmense-

lijke behandeling werd vrijgelaten, is een van de meest bespottelijke en ontorende gebeurtenissen in de geschiedenis van de diplomatie.

Ja, de sterke, machtige VS, met de grootste militaire macht aller tijden, heeft alle trots in die macht verloren. Het ondertekende een document dat door Noord Korea opgesteld was, en waarin de VS nederig haar excuses aanbood voor overtredingen waarvan ze uitdrukkelijk zei die *niet* begaan te hebben. Dit is ongeveer hetzelfde als het tekenen van een onvoorwaardelijke overgave in tijd van oorlog. Ook het feit dat de VS de inhoud van die verklaring verwierp en als leugens betitelde vóór het te tekenen, onteert die natie nog méér!

Regeringswoordvoerders verdedigden zich met te zeggen dat als de VS met geweld geprobeerd had het schip terug te krijgen, het waarschijnlijk het leven van de bemanning gekost zou hebben. *Natuurlijk* willen wij die levens niet opofferen! Maar wanneer een schip van de Amerikaanse marine aangevallen en veroverd werd, was dat een *oorlogsdaad*. En de VS heeft nu eenmaal militaire strijdkrachten gekozen om haar vrede, vrijheid en souvereiniteit te waarborgen.

De VS heeft die levens gered. We verheugen ons dat die mannen weer thuis zijn. Maar ten koste van welke opofferingen?

In de eerste plaats zijn die mannen mentaal en moreel uitgeput. Ze vertelden dat ze aan onmenselijke kwellingen, foltering, hersenspoelingen en langdurige isolatie onderworpen waren geweest. Maar *hoeveel levens*

zullen in toekomstige oorlogen nog verloren gaan, omdat Amerika's vijanden nu aangemoedigd zullen worden door dit vertoon van slapheid van de VS? Ze zullen gemakkelijke overwinningen verwachten op een Verenigde Staten die bang is om te vechten!

Ook dit werd voorspeld!

Duizenden jaren geleden beloofde God de ongelooflijke macht, rijkdom en nationale grootheid die in de VS en Groot Brittannië vervuld werden aan Abraham. In de tijd van Mozes werd het aan de toenmalige kinderen van Israël beloofd — *ALS* ze de geboden en wetten van God zouden gehoorzamen. Anders zouden er automatisch straffen komen voor hun ongehoorzaamheid. Deze beloften zouden dan voor 2520 jaar ingehouden worden. Die 2520 jaren eindigden in 1800-1803. Omdat de beloften aan Abraham *onvoorwaardelijk* waren, was God verplicht ze te vervullen.

Enorme rijkdom, macht en grootheid kwamen na die datum snel — eerst tot Engeland, daarna tot de VS.

Maar als zij Gods volmaakte wetten ongehoorzaam zouden zijn en Hem verwerpen als Hij eenmaal zijn belofte vervuld had, voorspelde Hij snel toenemende nationale straffen, en een volledige *val* van deze naties.

„Groot” Brittannië is reeds tot een tweederangs natie afgezakt. Een van die straffen was: „. . . En uw trotse macht zal ik breken” (Lev. 26:19). De vernederende episode met de *Pueblo* laat zien dat God Zich aan zijn Woord gehouden heeft! Hij heeft de trotse macht van de VS gebroken!

IN DIT NUMMER

★ **PERSOONLIJK GESPREK**

Na 6 000 jaar ervaring tast de mensheid nog steeds in het duister over wat *RECHT* en wat *ONRECHT* is! Zie pagina 3.

★ **HET ONTSTELLELENDE HIAAT IN DE WETENSCHAP!**

Ongevoelbaar, maar waar! De kennis die de wereld ter beschikking staat heeft zich in de afgelopen tien jaar verdubbeld. Maar onze problemen hebben daar in diezelfde tijd gelijke tred mee gehouden! Waarom? Zie pagina 4.

★ **WIE DOODDE JEZUS CHRISTUS?**

De geschiedschrijvers zijn het er nog niet over eens wie Christus gedood heeft. De Joden houden bij hoog en bij laag vol, onschuldig te zijn. Ook Pilatus waste zijn handen in onschuld. Niemand wil erkennen, Jezus Christus gedood te hebben! Weet u wie uw Heiland vermoordde? Zie pagina 6.

★ **WAAROM ZOVEEL KERKGENOOTSCHAPPEN?**

Is Christus verdeeld? Er zijn alleen in Nederland al meer dan 100 officieel erkende kerkgenootschappen — en ongeveer 500 andere groepjes en sekten. *WAAROM?* Wanneer is deze verwarring ontstaan? Zie pagina 10.

★ **INGRIJPENDE VERANDERINGEN IN HEDENDAAGS WERELDGEBEUREN.**

Zie pagina 19.